

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

— Εδισθέντες οι ήμέτεροι Αναγνώσται ἀπαξ εἰς τὰ λεπτότερα τεχνουργήματα τῆς γερμανικῆς ἔυλογραφίας δ' ἀπορήσωσι πιθανῶς διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐπεξεργασίας, καὶ δημοσιεύομεν σήμερον ἔτερον χαριέστατον ἔργον τοῦ διογενοῦς Καλλιτέχνου Ν. Γύζη. Προλαμβάνοντες δύμας τοιαύτην ἐπενομένην κρίσιν διαβεβαιοῦμεν αὐτούς, ὅτι ή διαπαραγωγὴ ἐκάστου εἰκονίσματος ὑπὸ τῶν ἔυλογραφιῶν ἐργαστηρίων δὲν γίνεται ἐνταῦθα κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις ή τὴν ἰδιοτροπίαν τοῦ τυχόντος ἐργάτου, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπιθεψίν καὶ τὴν ἐπιστασίαν αὐτοῦ τοῦ Καλλιτέχνου, οὗ ή γνώμη, τὸ κύρος καὶ τὰ προνόμια εἶνε σεβαστὰ καὶ ἀναφαίρετα. Οὐ δὲ Ανατολίτης Κορφεὺς τοῦ κ. Γύζη οὐδὲν ἀπώλεσεν ἐκ τῆς φυσικότητος καὶ τῆς ἀλλης πρωτοπίας του, ἀπ' ἀνανίας μάλιστα διὰ τῶν ἀδρῶν τοῦ τεχνίτου γραμμῶν ἀναδεικνύεται ή ἀφέλεια καὶ τὸ ἀπλότερον τοῦ ἀπλούστατου δύντος ἐπεισοδίου. Η ὑπόθεσις βεβαίως εἶνε εἰλημμένη ἐπὶ τῶν μερῶν μας, καὶ ἐν τῷ παραπήγματι τοῦ κουρέως τῆς ἐνορίας ή καὶ δουλοῦ τοῦ χωρίου κουρέωται, κατὰ τὴν ἐκαρινήν ἀναμφιβόλως τοῦ ἔπους ἀραν, δ προελθόντων ή μᾶλλον ἐξανακαστικῶς παραπεμφεῖς ἀγιόπαις, τοῦ ὄποιον ή αὐξήθεστος κύριος ὑπερβάσσας ἡδη τὸν τράχηλον ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπροχώρητον. Η ἔντασις τῆς προσογής καὶ τῆς δεξιότητος τοῦ καλοῦ γέροντος εἶνε πλέον εἰς τὸ κατακόρυφον, ἐπιμαρτυροῦσι δὲ τὸ κρίσιμον τῆς ὥρας καὶ οἱ μορφασμοὶ τοῦ μικροῦ, δεῖται παρέμαψεν ἡδη τὸν ὀριστερὸν πόδα διὰ τοῦ καθίσματος ὡςεὶ ἔπιομος ν' ἀμυνθῆ κατὰ πάσης λοξοδρομίας τῆς ψαλίδος. Τὰ ἐπικίνδυνα στενά τοῦ ἀντιστοίχου ὡτὸς διητηκαθησαν εὐτυχῶς ἀντὶ ὀλίγων ἀμυχῶν ὑπὸ τοῦ φονικῶς εδμεγέθους ὀργάνου, πᾶσα δὲ σκέψις τοῦ ἀνυπόμονου δύματος συγκεντροῦσται νῦν εἰς τὴν χρονικὴν ἀναμέτρησιν τοῦ ἐπιλοίπου τῆς ἐγχειρήσεως μέρους. Τίς δέ ήμων δὲν ἐδοκίμασεν ἀπαξ η

ποιλάκις τὸν ἀπερίγραπτον στενοχωρίαν τῆς ἀλλως εἰςεργετικῆς ταύτης κομμαδεώς, καὶ τὴν ἀνακούφισιν, ὅτις ἐπέρχεται μετὰ τὴν κουράν τῆς γυμνωθέσης πλέον κεφαλῆς καὶ τοῦ ἐλευθερωθέντος σώματος;

— Οὐ περὶ ὑπάρχεις ἀγώνων δὲν ἔλαχεν οὐδὲς κλήρος ἀπηγής εἰς μόνους τοὺς ἡλικιωμένους, ἀλλ' ή φύσις ἐνέβαλεν εἰς αὐτὸν καὶ πᾶσαν ἡλικίαν οὐδὲ τάξιν ἐμψύχων. Μία τῶν πειρεγοτέρων ἐκδηλώσεων τῆς διαρκοῦς ἐγρηγόρσεως τοῦ ἐνστίκου καταφίνεται ἐν τῇ πάλη τῆς ζωῆς, ή δὲ γρῆσις τῆς βίας, τῆς δυνάμεως τοῦ ἴσχυροτέρου, τῆς ἐντόνου διαμαρτυρήσεως — φράσεις ἀπαίσιοι τοῦ καθ' ήμέραν βίου — οὓς φράσις εἶναι βεβαίως ἀγνωστος εἰς τὰ ζῶα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ οὐδὲ πρᾶγμα. Η ἐκφραστικωτάτη ἐλαιογραφία τοῦ Freeskay ἐρμηνεύει δι' αὐτούς παραδείγματος τὴν γνωστὴν ταύτην θεωρίαν. Λαίμαργον κυνάριον ἀγνοίζεται διὰ τῆς βίας ν' ἀποσπάσῃ τὸ μυζοβάλανον ἀπὸ τοῦ στόματος βρέφους, τὸ ὄποιον πρὸς ὁρας κατέθεσεν ἐκεῖ ή μήτηρ ὑπὸ τὸ θάλπος τοῦ ἡλίου καὶ ἀπεμακρύνθη. Οἱ ἀγώνες εἴναι πεισματώδης, ἀμφίβολος δὲ ή ἐκβασις αὐτοῦ, ἀφοῦ εἰς τὸ ἐπικουρικὸν σῶμα τῶν δύο ἀλλών κυναρίων ἔσπευσε τὸ νήπιον νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ βαρύ πυροβολικόν, τὴν δυνατήν δηλ καὶ συχνὴν ἀνατίναξην τῶν ποδῶν του. Μὲν ύφος ἀδηλοθέτου, οὐχὶ ἀμερολήπτου δυστυχῶς οὐδὲ ἀπαθοῦς, παρακολουθοῦσι τὴν πάλην οἱ κυναροὶ γονεῖς ἐνθαρρύνοντες τοὺς σιύλακας δι' ὑλακῶν καὶ δομοίων ἀθεμίτων παρακελεύσεων. Εν τούτοις ή τύχη τοῦ πολέμου φαίνεται εὐνοοῦσα τὸ βρέφος, εἰς δὲ ἐνέπνευσε καὶ τὸ μόνον σωτήριον μέσον, ήτοι τὸν δύνατωτατὸν κλαυθμηρισμόν. Εννοεῖται, δεῖται τοιούτον πολεμιστήριον σάλπισμα ἀντηχεῖ λίαν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸ φιλόστοργαν τῆς ἐκεῖ που παραμενούσης μητρός οὖς, καὶ δεῖται ή δύναμις τῆς ἴσχυροτέρας ἀποβαίνει σκληρὰ τιμωρὸς τῆς κυνικῆς ἀναιδείας.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟΝ.

Εὐγενής γόνος τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῆς Γερμανίας, διπρήκηφ Γεώργιος, ἐώρασεν ἐσχάτως τὴν ἐξηκονταετηρίδα τῶν γεννεθλίων του. Ήδες τοῦ πρήγματος Φρειδερίκου, πρεσβύτερου ἀνεψιοῦ τοῦ βασιλέως Φρειδερίκου Γ'. διήγαγε τὰ πρῶτα ἐπὶ τῆς νεανικῆς του ἡλικίας παρὰ τὰς μαχευτικὰς ὅχθας τοῦ 'Ρήγου καὶ βραδύτερον τὴν ζωηράν αὐτοῦ ἀγάπην πρὸς τὴν τέχνην καὶ τὴν φιλολογίαν ἀνέτυχε περιηγούμενος τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν. Τὰ δραματικὰ αὐτοῦ ποιήματα, ἀτίνα κατὰ καιροὺς ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸ φευδώνυμον G. Conrad καὶ τῶν δόποιν „Η Φαιδρά“ μάλιστα οὐλὶ μικρὸς ἐπιδοκιμασίας, συνελέχθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τέσσαρας τόμους.

* * *

Γιατίτε καὶ συμποσοῦνται εἰς 2250, απασαι ἐκδεδομέναι. — "Ηδη ἀγγέλεται, δεῖται προεχώδες θὰ ἐκδοθῆ καὶ ἐτέρα συλλογή, περιέχουσα ἐτέρας 2000 ἐπιστολῶν ἀνεκδότων, ὃςτε συναριθμούμενων τούτων πρὸς τὰς ἡδη ἐκδεδομένας εὑρίσκομεν, δεῖται ή ἀλληλογραφία τοῦ ποιητοῦ τοῦ Φάσουστ ἀποτελεῖται ἐκ 10,000 ἐπιστολῶν!!

* * *

"Η ἐφορία τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου ἀνέθεσεν εἰς τὴν ἐπιστασίαν τοῦ οἰκείου Ἀναγνωστηρίου τὴν σύνταξιν καταλόγου πάντων τῶν βιβλίων, δσα ἀπὸ τοῦ 1880 ἐδωρήθησαν ή ἡγοράσθησαν, μετ' οὐ πολὺ δὲ διανέμεται καὶ πωλεῖται τὸ τελευτεῖν τούτῳ ἔργον, οὖ παρόμιον κατὰ τὸν ὄγκον καὶ τὴν ἀκριβεστάτην εἰς κλάδους καὶ εἰδὸν διαίρεσιν δὲν ἔχει νὰ ἐπιδειξῇ ή βιβλιονομικὴ φιλολογία. Γνωστόν, δεῖται ἀπὸ τῶν πρώτων ήμερῶν τῆς ἐφορίας τοῦ κ. Η. Δ. Ροΐδου ἐν τῇ Ἑδνικῇ μας Βιβλιοθήκῃ ἐλήφθην ὑπὸ δψιν καὶ ἤρχισεν ἐκτελούμενον καὶ παρ' ἥμιν τὸ σωτήριον τοῦτο ἔργον, πρὸ τριετίας δὲ εἶχε δημοσιεύθη ὅρκωδης κατάλογος τοῦ δεολογικοῦ τμήματος καὶ ἐξακολουθοῦσι καταρτιζόμενοι καὶ οἱ τῶν λοιπῶν.

* * *

Τὸ μελόδραμα τοῦ μουσουργοῦ Νέσλερ „Σαλπιγκτής τοῦ Σένικην“ παρεστάθη μέχρι τοῦδε εἰς· οὐλα τὸ δέατρα τῆς Γερμανίας καὶ ἀπέκτησεν ἐν βραχεῖ χρόνῳ μεγάλην δημοτικότητα, διέτι ή ὑπόθεσίς του εἶναι καθαρῶς ἐθνική διὰ τοὺς Γερμανούς καὶ ποιητής αὐτῆς ήδην δὲ ἐξεχώτερος των νεωτέρων τῆς Γερμανίας ποιητῶν, δ πρὸ διλήγων μηνῶν ἀποδανῶν Ιωσήφ Βίκτωρ ὁδὸν Σέφελ. Μόνον ἐν βασιλικὸν δέατρον, τὸ τοῦ Μονάχου, δὲν παρέστησε τὸ δημοφιλές τούτο μελόδραμα μέχρι τοῦδε, λέγεται δὲ δεῖται αἰτία τούτου εἶναι ή ἔξεις: "Οτε δὲ μελοποιὸς ήδην διληγώτερον γνωστός, εἶχε προσφέρει εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν λόγῳ δέατρου ἐν νέον ἔργον του. Μετ' διλήγων ἔλαβεν δέπισω τὰ χειρόγραφα, συγχρόνως δὲ καὶ τὴν παρατήρησιν, δεῖται τὸ δέατρον δὲν ήδην εἰς δέσιν νὰ δεχθῇ εἰς τὴν σκηνήν του τὰ μελόδραματα ὅλων τῶν γερμανῶν μουσουργῶν. Ο Νέσλερ ἐκόλιν ἀκονάπεδην τὴν ίδιαν σύνταξιν καὶ ἐκφραστικὴν ταύτην δρηγήσιν καὶ ἐξηκολούθησεν ἐργαζόμενος καὶ δεμελιῶν τὸ προσεχὲς ἔνδοξον στάδιόν του. Μετὰ παρέλευσιν διλήγων ἐτῶν πραγματικῶς ή δέξα τοῦ ἐβαπτίσθη διὰ τοῦ „Σαλπιγκτοῦ τοῦ Σένικην“ καὶ ἀπαντα τὰ γερμανικὰ δέατρα ἐσπεύσαν νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ μελοποιοῦ τὸ δικαίωμα τῆς παραστάσεως. Ηλιέν ἐπομένως ή σειρά καὶ εἰς τὸ ἐν λόγῳ μεγαλώνυμον καδίνρυμα, τοῦ δποίου

Κατ' αὐτας πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ καὶ ἀλλη συμπληρωματικὴ συλλογὴ ἀνεκδότων ἐπιστολῶν τοῦ Γκαϊτε ἐπὶ τῶν ὀρχείων τῆς Βείμαρης, τὸ γεγονός δὲ τοῦτο παρακινεῖ ήμας νὰ παρενθέσωμεν ἐνταῦθα χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς „Κλειοῦς“ διλήγας σημειώσεις περὶ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς Γερμανίας. Μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύθησαν ἐν συνόλῳ 7,500 ἐπιστολαὶ τοῦ Γκαϊτε. Εκ τούτων αἱ 350 χρονολογούμεναι ἀπὸ τῆς Φρειδερίκην Βέζερ, Σοφίαν Λαρός, Ιωάνναν Φάλμερ, πρὸς τὸν Σάλτσμουν, τὴν οἰκογένειαν Κέστνερ καὶ τὴν κέρμησσαν Στόλβεργ. Επιστολαί, εἰς τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν τοῦ ποιητοῦ ἀνήκουσσι μέχρι τῆς ἐξ Ἰταλίας ἐπανέδου του, ὑπελογίσθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν μέχρι τοῦδε 2,200 τὸν ἀριθμόν. Εκ τούτων δύμας τὰ δύο τρίτα τοῦδε ἀνάγονται εἰς τὴν κυρίαν Στάιν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον πασόν, σχετικὸς ἐλάχιστον, περιέχει τὴν διλήγην καὶ λίαν σπουδαῖαν ἀλληλογραφίαν τοῦ ποιητοῦ. Κατὰ τὴν τρίτην περίοδον, ἐξηκονώμενην μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Σίλλερ, ἐγράφησαν 1700 ἐπιστολαὶ ήδη τοῦ περὶ τὰς ἐκατόν καθ' ἔκαστον ἔτος. Εκ τούτων αἱ τετρακόσιαι ἀπαρτίζουσι μόνην τὴν πρὸς τὸν ποιητὴν Σίλλερ ἀλληλογραφίαν. Αἱ πλεῖσται δύμας ἐπιστολαὶ ἐγράφησαν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ τελευταῖαν περίοδον μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ

ἡ διευδυντής μάτην ἐπὶ μακρὸν ἀναμείνας τὴν προσφορὰν τοῦ τεχνίτου,
ἡγαγκασθή ἐπὶ τέλους δὲ ἴδιος ν' ἀποταθῇ πρὸς αὐτὸν. Ἀλλ᾽ δὲ Νέστερ,
μὴ λησμονῆσας τὴν παλαιὰν ἀποποίησιν, ἀπεκρίνῃ ἔνθυσίς, διτὶ δὲν ἥτο
εἰς δέσιν νὰ παρέχῃ εἰς ὅλα τὰ γερμανικὰ δέατρα τὰ δικαιώματα τῆς παρα-
στάσεως τῶν ἔργων τού.

Ἐν Ἰταλικῷ τινὶ θεάτρῳ συνέβη τὸ ἔπειρος δυσάρεστον ἀπροσδόκητον, χαρακτηρίζον μέχρι τινὸς τὰς σημερόν πανταχοῦ ἐπικρατούσας ἰδέας τῆς ἐπιφυλακτικῶν τάξης συντηρητικότητος. Τὸ γενονδὲ διεδραματίσθη ἐν αὐτῇ τῇ Ρώμῃ ἐπὶ τῆς διασημοτέρας σκηνῆς. Περίφημός τις τὸ θύμοποιος ἐν Τεργεστοῖς ἐφωλοξεύεται κατὰ τὴν παράστασιν ἔκεινην καὶ εἰχει ἀναλάβει τὸ πρόσωπον τῆς πρωταγωνιστίας. Εὔδης κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφάνιστιν τῆς ἐγειρότροπήν παταγωδῶς, προσήρχετο δὲ νὰ λαβῇ μετὰ τῶν συνήθων χαριστάτων ὑποκλίσεων μέγαν στέφανον, προσενεγκέντα πιθανῶς ὥπλο τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου, ἵτε, δροματοῖς ἐφώρμησαν ἀπὸ τῶν παρασκήνιων ὄγριώντας ἀστυνομικοὶ κλητῆρες καὶ ἡρπασαν ἀπὸ τῶν ἀβρῶν τῆς θύμοποιοῦ χειρῶν τὸν καλλιστὸν ἔκεινον στέφανον. Οἱ θεάτραι:

ἔξεμάνθησαν διαμαρτυρόμενοι δι' ὅργημῶν, ποδοκροτημάτων καὶ συριγμῶν, κατέπεσος δ' ὥχρά καὶ ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ή δυστυχῆς ὑπονομητρία. — Ἀλλ διατί θλα τάῦτα; Διότι η ἡθοποίης ἦν Τεργεσταία Ἰταλίς, καὶ η Τεργέστη ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν εἶνε ἀφορμή πολλῆς ἔχθρας ἀπὸ μέρους τῶν παλαιῶν καὶ φυσικῶν αὐτῆς κτητόρων Ἰταλῶν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν, καὶ δ προσενεγκεῖς στέφανος ἦν περιδεδεμένος διὰ μαύρων ταινιῶν καὶ ἐπομένων ἔξεδηλου διὰ μυριστὴν φορὰν αἰσθήματα, τὰ ἐποῦα θὰ δυσηρέστουν τὸν ἐν τῷ βάσιτικῷ δεωρειώ παριστάμενον πρεσβευτὴν τῆς Αὐστρίας.

Τὴν παρακατὴν τῆς παριστωνής ζωηρότητος δεικνύει μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀπροσδοκήτων συμπτωμάτων καὶ ή διαρκής κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἀνάπτυλα τῶν πλείστων θεάτρων, χωρὶς ἐπαισθητῶς ν' αὐξῆσῃ ή προσέλευσις εἰς τὰλλα, ἀτινα δημοσίᾳ χορηγίᾳ ἀντέχουσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ τέως φιλοθεάμονος ἔκεινου κοινοῦ. Μόνον τὸ „Μέγα Θέατρον τῶν Μελοδραμάτων, καὶ τὸ „Γαλλικὸν Θέατρον“ μετὰ πέντε ή ἕξ ἄλλων ἐνθυμίζουσι πως τὴν παλαιὰν θεατρικὴν κίνησιν τῆς γαλλικῆς πρωτευόντης.

ПОІКІЛА.

Ο βίος τῶν γνωστοτέρων καὶ ἐπισημοτέρων ἑκατομμυριούχων τῶν
ἥμερῶν μις ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ ποὺ τὸ κοινὸν χαρακτηριστικὸν γνώρισμα,
διτε κατ' αὐτὸν προργήμην πολλὴ ἔργασία καὶ κατεβλῆμάσαν ἀληθῆς ὑπερ-
άνδρωποι κόπαι διο γὰ συναθροισθάσι τόσα πλούτη, τὰ διποῖσα ἐπηρέζουσεν
ἀρχότερον ή φειδω καὶ η οικονομία.

Ούτε έτει 1869 ἀπόθανων πλούσιος ἀγγλιανοῦ Γεωργίου Ρεα-
βούδη, ἐπίσημος καπαντάς διὰ τὰ φιλανθρωπικά του αἰσθήματα καὶ τὴν
γενναιοδωρίαν του πρὸς τοὺς ἔγδεις τῆς Ἀμερικῆς εἶχεν εἰπεῖ ποτε ἐν
τινὶ προσλαλίᾳ του πρὸς τοὺς παῖδες ἑνὸς ὑπὲρ αὐτοῦ συντηρουμένου σχο-
λείου. „Ο καθεὶς ἀπὸ σᾶς δύναται νὰ γίνη δσσον εἴμαι ἐγὼ πλούσιος!“
Η ἐξήγησις τῶν λόγων τούτων δὲν δύναται νὰ γίνη κατὸ λέξιν διὰ τὸν
ἀπλούν λόγον, ὅτι ἐφ' ὅλης τῆς γῆς δὲν ὑπάρχει τύσον χρῆμα, ὥστε ἐκα-
στος ἄνθρωπος νὰ δύναται νὰ ἔχει πτλούσιος, φυσικῶς δὲ πρέπει οἱ πλεi-
στοι τῶν θνητῶν νὰ ἔχει πτωχοί, διὸ νὰ γείνωσιν οἱ εὐτυχέστεροι αὐτῶν
πλούσιοι. Εἳναν πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας ὑπάρχοντα χρήματα διε-
νέμοντο ἔξι ίσους εἰς ἑκατὸν τοὺς ἀνθρώπους, ἐκαστον ἀτομον δὲν δὸλέαμ-
βανε πλέον τῶν 3000 φράγκων, ὥστε διὰ νὰ ὑπάρχωσιν δλγοι τινές,
ἔχοντες ἐκατομμυρίων περιουσίαν, προϋποτίθεται ὅτι πολλαὶ χιλιάδες ἀτό-
μων ἀναγκάζονται νὰ μη ἔχωσιν οὐδὲ δβολόν.

Τοὺς ὑπάρχοντας ἑκατομμυριούχους ὑπελόγισαν εἰς 700 περίου τὸν ἀριθμόν, ἔξ. ὡς 200 μὲν ζῶσιν ἐν Ἀγγλίᾳ, 100 ἐν Ἀμερικῇ, 100 ἐν Γερμανίᾳ, 80 ἐν Γαλλίᾳ, 50 ἐν Τρασσίᾳ, 50 ἐν Ἰνδικῇ καὶ 125 ἐν ταῖς λα-
παῖς τῆς δυτικής γῆς.

Ζώντων τῶν Κροῖσων τούτων εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ μάθη τις τὸ ἀλλήλες μέγεθος τοῦ πλούτου των, διότι οἱ περὶ αὐτοὺς μεγαλοποιοῦσι αὐτῶν συνήθως, αὐτοὶ δὲ οἱ λίδαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲν δύνανται νὰ τὸν δρίσωσιν ἀπριβῶς ἔνεκα τῶν διαφόρων κυμάνσεων καὶ ταραχῶν ἐν τοῖς γονιμοτιστηρίοις καὶ ταῦς ὅγοραῖς.

Αἱ πλεῖσται τῶν περιουσιῶν τούτων ἐσχηματίσθησαν μετὰ τὴν εἰ-
αγωγῆν τοῦ διπλοῦ ἐν τῇ βιομηχανίᾳ καὶ τῇ συγκριτινά, διήγει ἀπεκτή-
θησαν διὰ χρηματιστικῶν ἐπιχειρήσεων, ἔτι διλγότεραι διὰ τοῦ ἡμπορίου
καὶ τῆς καπιταδέσεως κεφαλαίων πόρος ὄντος γειτῶν.

Οι πλεῖστοι τῶν μεγαλειτέρων ἑκατομμυριούχων ἐγένοντο τοιοῦτοι κατά τὰ τελευταῖα 40 ἔτη ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ διὰ τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ Jay Gould (1300 ἑκατομμ. φράγκων) διὰ τῆς στράσεως σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, δὲ Βανδερμπίλτ (ἀποθ. τῷ 1885 μὲ περιουσίαν ἑνὸς διεκατομμ. καὶ 200 ἑκατομμυρίων φράγκων) ἐγένετο πλούσιος διὰ τῶν ἀτμοπλοίων, δὲ Ἰελανδὸς Mackey (1200 ἑκατομμ. φράγκ.) διὰ τῆς εὐρέσεως χρυσωρυχείων ἐν Καλιφορνίᾳ. Οἱ Ρέτσιλδ διὰ χρηματιστικῶν ἐπιχειρήσεων, δὲ „ἄργυροῦς βασιλεὺς“ τῆς Νεβάδας Jones (μὲ 500 ἑκατομ. φράγκ. περιουσίαν) διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλουσίων ἀργυρωρυχείων, δὲ δούξ τοῦ Οὐεστμίνστερ (400 ἑκατομμ. φράγκ.) διὰ τῆς πωλήσεως γαιῶν καὶ οἰκοπέδων ἐν Λονδίνῳ, δὲ Οδηλλαρι Stewart (220 ἑκατομμύρ. φράγκ.) διὰ τοῦ ἐμπορίου τῶν ἐριούχων, δὲ James Gordon Bennet (μὲ περιουσίαν 160 ἑκατομμυρίων φράγκων) διὰ μαᾶς ἐφημερίδος — ὡς φαίνεται ἡ βιβλιοπορία ἐν Ἀμερικῇ αὔκμάζει καὶ ἀνθεῖ, ἀφ' οὗ καὶ δὲ πρὸ τινῶν μηνῶν ἀποθανὼν βιβλιοπώλης Lippincott ἐγκατέλιπε περιουσίαν 40 ἑκατομμ. φράγκων. Ὁ δούξ τοῦ Snutherland καὶ

δοῦς Northumberland ἀπέκτησαν τὴν ὑπέροχον περιουσίαν τῶν ἄνω τῶν 150 ἔκατον μισθίων φράγκων, διὰ τῶν βελτιώσεων καὶ τῶν μεταρρυθμίσεων, ἀς ἐπέφερον εἰς τὰ ἀπέραντα αὐτῶν κτήματα.

“Εν καὶ μόνον ποτηρίου οἶνου, λέγεται ὅτι ὑπῆρξεν ἵκανον νὰ μεταβάλῃ ἀρδην τὴν ἴστορίαν τῆς Γαλλίας ἐπὶ ἐν τέταρτον αἰώνος. ‘Ο Λουδοβίκος Φιλιππος, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, εἶχεν ἔνα υἱόν, τὸν^ο δοῦκα τῆς Αὐρήλιας, ὃς τις ἔμελλε νὰ διαδεχθῇ αὐτὸν εἰς τὸν θρόνον τῶν γαλλικῶν. ‘Ο δοῦκος οὗτος ἔπιε πάντοτε ὠρισμένον ἀριθμὸν ποτηρίων οἶνου, ἤρκει δὲ μόνον ἐν καὶ μόνον περιπλέον τοῦ συνήθους νὰ πήρῃ, διὰ νὰ ζαλισθῇ καὶ νὰ γίνη δλως ἐκτὸς ἕαυτοῦ ἐκ τῆς μέθης. Τὸν ήμέραν τῆς ἐκ Παρισίων ἀποδημίας του, ἥπως ἐπισκεψθῇ σύντομα τι ἐπαρχιακόν, ἐπρογεμάτισε μετὰ τῶν φίλων του, ἐλασμόνησεν δύμας ν ἀριθμήση τὰ ποτήρια καὶ οὕτως ἔπιε περισσότερα τοῦ συνήθους. ‘Οτε ἡδέλησε νὰ ἐπιβῇ τῆς ἀμάξης, οἱ ἄποι διὰ τῶν ἀτάκτων κυήσεων του ἔξεφοβίσθησαν καὶ ἤρχισαν ἀφρυδάσταντες νὰ καλπάζωσι πάση δυνάμει. ‘Ἐν πάσῃ ἀλλή καταστάσει καὶ ηφαῖλος διατελῶν δ. δοῦκε εὐκάλως δὰ κατέρθουν νὰ ἐκπηδήσῃ τῆς ἀμάξης, ἥδη δύμας ἔχασε τὴν ἴστοροπίαν, κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ λιθοστράτου καὶ βαρεῖσθαι πληγώθεις ἀπέθανε μετ’ ὀλίγον. ‘Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ἐν ποτηρίου οἶνου ἐκρήμνισε τὴν μερίδα τῶν Αὐρηλιανῶν καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ χάσωσι τὸν ἐκ 400 ἑκατομ. φράγκων περιουσίαν των καὶ ἀπανταντες νὰ ἔξοιταιθῆσι.

Ο Τσάρος καὶ ὁ ὥρητης του, τοιούτον ἔδυνατο τις νὰ δώσῃ τίτλον εἰς τι μικρόν ἐπειεδόιον, τὸ δποῖον ἀπό τινος χρόνου διηγοῦνται ἐν Πετρουπόλει καὶ τὸ δποῖον ἔχει τὸ προτέρημα νὰ ἔνει ὀληδῆς. Ἡ ἑπόθεσις εἰχει ὡς ἔξης: Ο Τσάρος παρήγειλε πρὸ τινος ζεῦγος νέων στρατιωτικῶν περισκελίδων παρὰ τινι μεγάλῳ ῥάπτῃ τῆς αὐλῆς, δριμωμένῳ ἐξ Ἰταλίας καὶ οὔτινος τὸ κατόστημα εἶνε ἐν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων τῆς πόλεως. Ως γνωστὲν δ Τσάρος εἶνε πολὺ οἰκονόμος καὶ ἔχει τὴν συνήθειαν νὰ ἔξειλέγῃ μετὰ προσφορῆς ὅλον τὰ ἴδιαιτερά του ἔξοδα. Ἐζήτησε λοιπὸν παρὰ τοῦ ῥάπτου του τὸν λογαριασμὸν διὰ τὰς περισκελίδας καὶ βλέπει πραγματικῶς ἐν τερατῶδες ποσὸν σημειωμένον ἀπέναντι αὐτῶν. Ἀμέσως προσκαλεῖ τὸν ὑπασπιστὴν του καὶ ἐρωτᾷ ἀυτὸν πόσα πληρωνει εἰς τὸν ἕδιον ῥάπτην διὰ τὰς αὐτὰς περισκελίδας. Ἡ τιμὴ εἶνε πολὺ μικροτέρα. Ο Τσάρος καταλαμβάνεται ὑπὸ μεγάλης δργῆς, ἀποστέλλει τὴν ὑπασπιστὴν πρὸς τὸν ῥάπτην μὲ τὴν διαταγὴν ἀμέσως ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ καταστήματός του τὸν αὐτοκρατορικὸν δετόν. Ο μωρὸς Ἰταλὸς ὄμως, δεῖται ἵσως δὲν θὰ δριστατο τίποτε, ἀν ἀμέσως ἔσπευδες νὰ ζητήσῃ συγγραμμήν, ἀνήνεχθη κατὰ κακήν, φαίνεται, συμβουλὴν καλοῦ τινος φύλου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς αὐλῆς, διαμφισθῆτὸν τὸ δικαιάωμα τοῦ Τσάρου τοῦ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ καταστήματός του τὸν δετόν, ἐπειδὴ δὲν ἔγινεν αὐτοκρατορικὸς προμηθευτής μπό τοῦ νῦν μοναρχοῦντος, ἀλλ οὐπὸ τοῦ προκατόχου του. Συνέπεια τούτου ήτο διαταγὴ πρὸς ὑπερορίαν, ήτις ἀμέσως δὲ ἐκτελεσθεῖ μίας ὡς δ ἔδω ἀσθενῶν δάκτυλος διωρίθμητος ἀπὸ τῆς νόσου του